

BENEVOLO LECTORI.

V M inter illos, qui in elementa Euclidis desudarunt, nulum intuear, vnicō consarcinare volumine, quæ ad quantitatem sub genere inuestigandam faciunt, securus s̄eculi genium, quod centuriat, vt plurimū, & florilegia condit, putauit nequaquam me frugem perdere; si huic muneri vniuersaliū inservirem, & Mathematica rerum exordia ex omni parte rotunda, & contornata exhiberem. Siquidem ex meo labore didici, cuius pretij, cuius vtilitatis id operis emergat; quod ea omnia, quæ Mathematicas luces, & euidentias in vnicum lucis fontem, adeoq; solem nem̄ tumultuaria collectione aglomeret: sed etiam ordinato agmine disponat, in seriesq; suas naturali consecutione distinguat præcipue illis, qui nullo Mercurio truditis indice, aut duce audent se huic studio consignare, & admòdum difficultem prouinciam in suam sarcinam traducere. Pone enim me tibi offerre pulcherrimam, eamq; vtilissimam demonstrationem, quæ tamen, aut Pergæi, aut Archimedis, aut Pappi rarissimos libros ad sui euidentiam exposcat, quos, aut nunquam perlustraueris, aut ne quidem consequi te posse fidas: quam hauries lucem, aut quam scientiam adipisceris? aut potius quibus tenebris, qua caligine non confuderis? Ideoq; cum tota Mathematica sit alligata in vnumq; corpus naturali lege deuincta: quod diuidi non patiatur sine totius detrimento, si quis totum non colligat, nihil colligit, & frugiperda nixu monstrum nulla euidentia animatum in malè destinatos trahit amplexus.

Scio quidem Herigonium Parisijs, & Schotum in Belgio cursus Mathematicos eruditissimos cudiisse: sed hic ostensiones s̄apius solis operibus occupatus ex industria præterit, ille multis libris diuersoq; tempore editis, vt rarus sit ille, qui in suum commodum congerere possit, institutum prosequutus est. Quamobrem cum nullus in Italia huic locubrationi se dederit, & exteri, aut nullatenus obtineri, aut non sine magno negotioq; à suo cēlo in nostras regiones peregrinari cogantur; non ingratum reipublice literarię fore suspicatus sum; si illud laboris, quod meis priuatis profectibus desudaram, publici iuris facerem: Maximè quia in illud, quod omnes huius rei scriptores posthabuerunt, præcipue animum fixi; vt propositiones ne dum in seriem, quoad earum, vt assolet, deriuationem, sed etiam quoad doctrinæ dignitatem, rerumq; naturalem sedem digererem: & à superfluis, & quæ nullius vtilitatis erant expiarem: nullas aduenas rogarem assertiones in veritatis vadimonium; doctrinam in se se redeuntem, sibiq; ipsi famulam ab omni alieno iure absoluere, vt qui legit nihil aliud ad perfectum captum desideret, quæ omnia non sine eluctamento obtinui. Odopēium me præstisti; nullisq; parcens verbis, aut figuris, amfractus, alioquin senticosos, petricososq; ab omni offendiculo immunes in vias veluti consulares aperui: Et ne aliquis subrostrarius mihi obmurmuret, in fastidiumq; versus torcularibus incassū defatigatis misereatur; non omnia ex penu rurido antiquitatis prolata; lapidem, & nos protulimus, & antiquos Mathesis limites aliquantū submouimus. Herculeos enim terminos præterlabenti ingenio nouæ doctrinarum regiones, illęq; feraces, & utiles detectę Multę ostensiones, aut quod nullę extabant, aut quod proniores exoptarentur instructę; quidam tractatus denuò magna ex parte adornati, aliqui exintegro conditi, paucis non additum. Quæ omnia asterismis prænotauit, aut saltem plurima (in paucis enim ex incuria prætermissem) Scilicet ne videar alienis pennis

amicis-